1

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमः शिवाय विष्णुरुवाच महेशानन्तापारत्रि
गुणारहिताऽमेयविमलस्वराकाराऽपारामितगुणागण॥ कारनिवृते ॥
निराधाराऽधारामरवरनिराकारपरमप्रभापूराकाराऽवरपरनमो वे
प्यशिवते ॥१॥ नमो वेदावेद्याखिलजगदुपादाननिपतत्स्वतंत्रासामं
ताऽनवधृतनिजाकारविरते निवर्त्तन्ते वाचः शिवमजरमप्राप्यमन
सा यतोऽशक्ताः स्तोतुं सकृदपि गुणान्तो न शिवते ॥२॥ त्वदन्यं वस्त्वेकं
नहि भुवि समस्तं न भवतो विभिन्नं विश्वात्मन्न च परमस्तीश भव
तः ॥ ध्रुवं मायातीतं त्वमसि सततं नात्र विषयो न ते कृत्यं कृत्यं क्वचि
दपि नमो वीर्य्यशिवते ॥३॥ त्वयैवेमं लोकं निखिलममलं व्याप्य सततं
तथैवान्यल्लोकं स्थितमनघ देवोत्तम वि भो ॥ त्वयैवैतत्सर्व्वं जगद

पपुर्द्दिव्यानन्दं तदिदमपरा किंतु न न पाक्मि मेतज्जाने ऽहं शारदादन
मः शर्वशिवते ॥८॥ पपा प्रातृया सृष्ट्वा जगदथ च संहृत्य बहुधा॰
ततः संहृत्यैतन्निवससि तदाधारमपवा ॥ इदं ते किं रूपं निरुपम
न जाने हर विभो निसर्गः को वा ते तमपि हि नमो भ[illegible] शिवते ॥९॥

तवानंतान्याहुः श्रुतिप[illegible]रूपाणि निगमास्तदंतर्भूतं सत्सदस
दनिरुक्तं त्विदमपि ॥ नि[illegible]कंदन्तो मिर्निलयनमिदं चानिलय
नं न विज्ञातं ज्ञातं सकलदपि नमो ज्येष्ठ शिवते ॥१०॥ तवाभूत्स
त्यं चानृतमपि च सत्सं कृतमभूत् जातं सत्यं सत्यं कृतमुभयपा
रूपमकृतं यतः [illegible] सत्यं सत्यं सममपि समस्तं तव विभो कृतं सत्यं
सत्यं कृतमपि नमो नु द्रशिवते ॥११॥ तवामे पामेयं पदपि तव मेयं

रिव लमीशान भगवन् चिलाशोऽपं कस्चित्त वा शिवं नमो मे ध्यशिवते ॥४॥ जगत्सर्वं पूर्वं पदमवदु मा क्रान्तो सततं कपाली मा त्वात्तदपि सकलं रंजति भवान् ॥ तदेवाग्रे भालप्रकटनयनाग्न्यद्भुतकरौ जगद्रग्धा स्पास्पस्पऽजेहर नमो वं घ शिवते ॥५॥ विभूती नाम न्तो भवनभवतो भूति विलाशानि जाकार श्रीमन्न तव गुरा सीमा प्रवगता श्रेतथा वन्या ज्ञातपि सकल वेदाश्च चकिता भवं स्पेवास्तामप्रकृतिके नमो वार्प्यशिवते ॥६॥ विराड्रूपपन्ने सकलनिगमागोचरमभूत्तत देवेदं रूपं भवति किमिदं मिन्नमथवा ॥ न जाने देवेश त्रिनयन सुराराध्य चरणा लमो कारो वेदत्त्व मसि हि नमो घोर शिवते ॥७॥ पदन्त्से त्वज्ञा मुनिवरगणा रूपमनघं तवेदं संचिन्त्य स्वमनसि सदासंग विहिताः॥

भूतंभूतंभवतिच नभूतंचभवतःप्रभाभूतंभूतंभवतिहि नमोव ज्येष्ठ
शिवते १६ वशीभूताभूतास्ततमपिभूतात्मकतया॥ नतेभूताभूता
स्तवयदपि भूताविभुतया यतोभूताभूतास्तवतु नहि भूतात्मक
तया नवाभूताभूताः क्वचिदपि नमोभूतशिवते ॥१७॥ नतेमाया ना
यासततमपिमायामयतया ध्रुवं मायामायात्वयिवर नमायामयु
मयी यदामायामायासततमपिमायामयतया नमायामाया वाप
रमिपमतस्ते शिवनमः १८ यदंतस्तंवेद्यं विदितमपि वेदेर्नविदितं
नवेद्यंवेद्यंचेत्रियतमपिवेद्यं नविदितं तदेवेद्यं दंवेद्यं विदितमपि
वेदान्तनिकरैः कदावेद्यंवेद्यं जितमि[illegible]ति नमोतद्ध्येशिवते १९
शिवं शैवंभावं शिवमपिशिवाकारमशिवं नसत्यं शैवं तच्छिवमि
तिशिवं शैवमनिशम् शिवंशांतमत्वा शिवपरमतत्वं शिवमयं न

विरचितं तवामेयामेयं रचितमपि मेयं विरचितुम् ॥ न मेयं मेयं चेन्नख
उपरमेयं परमेयं न मेयं नामेयं वरमपि नमो देव प्रियवते ॥१२॥ तवाहारं हा
रं विदितमपि हारं विहरसे न वाहारं हारं हरसि हरहारं न हरसि नवाहारं हा
रं परतरविहारं परतरं परं पारं जाने न हि खलु नमो विश्वप्रियवते ॥
पदे तत्तत्त्वं ते सकलमपि तत्त्वे न विदितं न तत्तत्त्वं तत्त्वं विदितमपि तत्त्वे नाव
दितं ॥ न चैतत्तत्त्वं चेन्नियतमपि तत्त्वं किमु भवेत् न तेऽतत्त्वं तत्त्वं तदपि
च नमो चेच्छप्रियवते ॥१३॥ स्वरूपं रूपं सदसदमलं रूपमिति चेत् न जाने
रूपं तत्तरतमविभिन्नं परतरं यतो नान्यद्रूपं निरतमपि वेदैर्निगदितं
न जाने सर्वान्तः क्वचिदपि [illegible] नमो नन्तप्रियवते ॥१४॥ महद्भूतं भूतं
यदपि तन्नं [illegible] भूतं किमु न भवतो भूतमिषये: यदा

मः

तथा त्वामसि भगवन् ततस्सर्वाकार स्त्वमसि भवतोऽभिन्नमखिलं यतो
नन्तस्त्वं सत्यं त्रिनयन नमोऽनन्त शिव ते २४। विधुं धत्से नित्यं
शिरसि मदुकरोऽपि गरलं नवं नागाहारं भसितममलं भासुरतनौ
करे शूलं भाले ज्वलनमनिशं तत्किमपि मे तत्त्वं जानेऽहं भ
वहर नमः कुप्य शिव ते २५ तवापाङ्गस्पन्दोऽपदि भवति भव्यः शुभ
करः कदाचित्कस्मिंश्चिच्छिवहतरनरेऽपि प्रभवति स एवैतल्लो
कान्विरचयतु मस्योऽपि समहान् कृपाधारोऽयन्ते सुरवर नमो नन्त
शिव ते २६ भवन्तं देवेशं शिवमितरगीर्वाणसदृशं प्रमादाद्यः
कोऽपि त्रिव यदि वदति चित्तेऽपि मनुते स दुःखं संध्यांते नरकमपि
याति ध्रुवमिदं ध्रुवं देवाराध्योऽमितगुण नमो नन्त शिव ते २७

४

4

४

जाने तत्त्वं शिवमिति नमो मे पशुपते ।२० पदं तावत्तत्त्वं सकल
मपि संसारपतितं जगज्जन्मावर्त्ते तदपि सततं दुःखनिलयम् प
देन ह्यत्वैवाऽऽयहत्ति च निवर्त्ते परतरां न जाने तत्त्वं परमिति न
मोऽस्तु शिवते ।२१ न वेदं पद्रूपं निगम विषयं मंगलकरं न दृष्ट्वं के
नापि ध्रुवमिति विजाने शिवविभो ततश्चित्ते शंभो न हि मम
विषादो घटिलति: प्रपन्नाऽलम्बोऽस्मि न किमपि नमः पूर्णशि
वते २२ तवोक्षरांगुष्ठं पदममर चक्षुः श्रुतिपरं तदेवापादं सन्न
पुनपदवीं नात्र तनुते कदाचित्किंचिद्वा स्फुरतु कृपया चेत
सि तव स्फूरद्रूपम भव्यं भवहरं नमो नाथ शिवते २३ त्वमिन्दुर्भा
नुस्त्वं हुतभुगसि वायुस्त्वमसि लं त्वमेवाकाशोऽसि क्षितिरति

५ सु०

राकारो ध्रुवमिति नमोऽनन्तशिवते ३१ जगत्सुप्तिं वो ... तिमेव
तो निर्गतमपि प्रव... ति व्यापारं पुनरपि सुषुप्तिं च सकल ... त
... र्ध्व व्रजति सरलं नेति निगमो वदत्पर्यां सर्वं शिव ... तुर्य
शिवते ३२ ५ त्वमेको लोकानामधिपतिरुमानाथ जगतां
... प: प्राप्यत्वं ... निधिनिधानं तपपरां लदन्तोनिर्वारां
नवितरति नि र्वाणपतिरप्यतस्सर्वो ... त्वमसि हि नमोनोप्य
शिवते ३३ तवैवांशो भानुस्तपति विधुरप्येति पवन: पवत्येषो
वह्नि: ज्वलति शालिलं च प्रवहति तवाज्ञाकारित्वं सकलसुरवर्ग
स्य पतते त्वमेक: स्वातंत्र्यं वहसि हि नमोऽनन्तशिवते ३४ स्वतंत्रो
... भुवनैकप्रभुरपि निपतोदेवानामयमिह निपंता

५

प्रदायर[illegible] ध्येमदुलतरसिंहासज्वरो भवानीमानू धामसहृदर्पितं
[illegible]भवता कृतं तम्यज्ञाचं प्रपितमपि वेदोपि वदति प्रभावः कोवायं
नवहरनमोस्तिपशिवते २८ भ्रम[illegible] साने बाचारस्तव किलनतेक्षा
पिगमनं पतो विश्वं व्याप्याखिलमपि सदा तिष्ठति भवान् विमुनि
त्यं शुद्धं शिवमपहतं व्यापकमिति श्रुतिः सारतादृक्ति स्वयमपि नमः
शुद्धशिवते २९ धनुर्मेरुः शेषो धनुवरगुणो जानमवनिस्तवे
नेंदूचक्रे निगमनिकरा वाजिनिकराः पुरोलसंपताविधिरिपु
हरिश्चेति निगमः किमेवं त्वप्येषो नितादितनमः पुरां शिवते ३०
मंदुसलोपेतं भवमनवयुक्तं च रजसा तमोयुक्तं शुद्धं हरमिति शि
वं तिष्कलमिति वदन्त्येषो वेदस्त्वमसि तदुपास्यं ध्रुवमिदं नमो का
ति १